ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 14.11.2008
COM(2008) 718 τελικό

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

σχετικά με την πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου περί της θέσπισης κοινοτικού συστήματος ελέγχου για την εξασφάλιση της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

σχετικά με την πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου περί της θέσπισης κοινοτικού συστήματος ελέγχου για την εξασφάλιση της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Η ευρωπαϊκή πολιτική ελέγχου της αλιείας βρίσκεται στο κέντρο της ΚΑΠ, καθώς η αξιοπιστία της εξαρτάται από την αποτελεσματική εφαρμογή της. Η πολιτική ελέγχου έχει αποτελέσει αντικείμενο μεταρρυθμίσεων, κυρίως το 1993, όταν εκδόθηκε ο ισχύων κανονισμός, στη συνέχεια το 1998, για να ενσωματωθεί ο έλεγχος της αλιευτικής προσπάθειας, και τέλος το 2002 στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης της κοινής αλιευτικής πολιτικής (ΚΑΠ), η οποία έδωσε τη δυνατότητα να αποσαφηνιστούν οι αρμοδιότητες της Επιτροπής και των κρατών μελών, να ενισχυθεί η συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και να δρομολογηθεί η δημιουργία της Κοινοτικής Υπηρεσίας Ελέγχου της Αλιείας.

Παρότι έχει σημειωθεί πρόοδος, κοινή είναι η αντίληψη ότι υπάρχουν ακόμη πολλές αδυναμίες στην ΚΑΠ εν γένει, όσον αφορά ιδίως την υπεραλίευση που οφείλεται στην πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα του κοινοτικού στόλου και στη σχετική πολιτική ελέγχου ειδικότερα.

Για την αντιμετώπιση των αδυναμιών αυτών η Επιτροπή ανέλαβε ορισμένες πρωτοβουλίες, όπως η δέσμη μέτρων για την αναδιάρθρωση του στόλου τον Ιούλιο 2007 και η πρόσφατα εγκριθείσα μεταρρύθμιση του ελεγκτικού μηχανισμού της αλιείας με στόχο την εξάλειψη της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας (κανονισμός ΠΛΑ). Η Επιτροπή έχει αρχίσει επίσης δημόσια συζήτηση σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο θα αναμορφωθεί η ΚΑΠ από το 2012 και μετέπειτα. Ωστόσο, μεσοπρόθεσμα η μεταρρύθμιση του συστήματος ελέγχου που εφαρμόζεται στην ΚΑΠ αναμένεται να βελτιώσει σημαντικά την αποτελεσματικότητα της διαχείρισης της αλιείας στην Κοινότητα.

Το σύστημα ελέγχου που καθιερώθηκε το 2002 πάσχει από σοβαρές αδυναμίες, οι οποίες θέτουν υπό αμφισβήτηση τη συνολική του αποτελεσματικότητα. Όπως έχουν τονίσει τόσο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή[1] όσο και το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο[2], το υφιστάμενο σύστημα ελέγχου είναι ανεπαρκές, δαπανηρό και περίπλοκο και δεν αποφέρει τα επιθυμητά αποτελέσματα. Η αδυναμία της πολιτικής ελέγχου έχει αρνητικό αντίκτυπο στην εφαρμογή άλλων πτυχών της ΚΑΠ και υπονομεύει την επιτυχία των πρωτοβουλιών διατήρησης και διαχείρισης της αλιευτικής προσπάθειας. Οι ελεγκτικές αποτυχίες ευθύνονται συνεπώς και αυτές για την αρνητική επίδοση της ΚΑΠ, η οποία εμφανίζεται ανίκανη να εκπληρώσει τον θεμελιώδη στόχο της. Πράγματι, παρά την πάροδο αρκετών ετών εφαρμογής της ΚΑΠ, η κατάσταση των πόρων στα κοινοτικά ύδατα παραμένει ανησυχητική και αρκετά αποθέματα αποτελούν αντικείμενο εκμετάλλευσης που υπερβαίνει τα όρια της αειφορίας. Η συνεχιζόμενη αποτυχία της πολιτικής ελέγχου θα έχει σημαντικές συνέπειες όσον αφορά το

---

[1] COM(2007) 167.

[2] Ειδική έκθεση αριθ. 7/2007.

μέλλον των αλιευτικών πόρων, τον αλιευτικό κλάδο και τις περιφέρειες οι οποίες εξαρτώνται από την αλιεία. Για τον λόγο αυτό η Επιτροπή προτείνει την ουσιαστική μεταρρύθμιση του συστήματος ελέγχου της ΚΑΠ, με στόχο την εξάλειψη όλων των αδυναμιών του και τον εκσυγχρονισμό του.

Ο νέος κανονισμός για το σύστημα ελέγχου θα διέπει όλες τις αλιευτικές και συναφείς με την αλιεία δραστηριότητες στα κοινοτικά ύδατα, στα κράτη μέλη και τις δραστηριότητες των κοινοτικών αλιευτικών σκαφών εκτός των κοινοτικών υδάτων. Είναι συμπληρωματικός ως προς τον κανονισμό ΠΛΑ και τον κανονισμό σχετικά με τις άδειες αλιείας κοινοτικών αλιευτικών σκαφών εκτός των υδάτων της Κοινότητας. Διασφαλίζει την απουσία διακρίσεων μεταξύ υπηκόων της Κοινότητας και υπηκόων τρίτων χωρών. Οι τρεις αυτοί κανονισμοί θα αποτελέσουν το νέο ελεγκτικό πλαίσιο.

Στην παρούσα ανακοίνωση περιγράφεται η τρέχουσα κατάσταση και οι υφιστάμενες προκλήσεις, παρουσιάζονται οι βασικές συνιστώσες της νέας ελεγκτικής στρατηγικής και σκιαγραφούνται τα προτεινόμενα μέτρα.

1.1. Η τρέχουσα κατάσταση

Έχουν εντοπισθεί ορισμένα σημαντικά προβλήματα στον τρόπο με τον οποίο εφαρμόζεται η πολιτική ελέγχου της ΚΑΠ, τα οποία σχετίζονται είτε με αδυναμίες του ίδιου του συστήματος ελέγχου είτε με διαρθρωτικά προβλήματα και προκλήσεις στον τομέα της αλιείας.

1.1.1. Διαπιστώσεις και συστάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου

Πρόσφατα, το Ελεγκτικό Συνέδριο[3] αξιολόγησε το σύστημα ελέγχου, επιθεώρησης και επιβολής κυρώσεων που εφαρμόζεται στην ΚΑΠ. Σύμφωνα με τις διαπιστώσεις του η παρούσα κατάσταση χαρακτηρίζεται, μεταξύ άλλων, από ακατάλληλο κανονιστικό πλαίσιο και ανεπαρκείς διαδικασίες για την εξαντλητική συλλογή δεδομένων και τον εντοπισμό περιπτώσεων ασυμφωνίας μεταξύ των διαφόρων δεδομένων. Επιπλέον, τα εθνικά συστήματα επιθεώρησης είναι ακατάλληλα για την πρόληψη και τον εντοπισμό παραβάσεων, οι δε αποκλίσεις που παρατηρούνται μεταξύ τους δεν εξασφαλίζουν επαρκή αριθμό επιθεωρήσεων ούτε βελτιστοποιούν τις δραστηριότητες επιθεώρησης. Υπό τις παρούσες συνθήκες και λόγω του περιορισμού των αρμοδιοτήτων της, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να εντοπίζει συστηματικά σφάλματα και ανωμαλίες στα δεδομένα που διαβιβάζονται από τα κράτη μέλη ούτε να εποπτεύει τα εθνικά συστήματα ελέγχου και να διαμορφώνει οριστική γνώμη σε σχέση με τη συνολική αποτελεσματικότητά τους.

1.1.2. Παρωχημένες και ασυνάρτητες μέθοδοι ελέγχου

Το κοινοτικό σύστημα ελέγχου περιορίζεται πρωτίστως στον έλεγχο χρησιμοποίησης των ποσοστώσεων και των τεχνικών μέτρων κατά την αλιευτική διαδικασία και παραμελεί τις άλλες πτυχές της ΚΑΠ, ήτοι μεταφορές και αγορές. Νέες ανάγκες έχουν προκύψει όσον αφορά τον έλεγχο, οι οποίες δεν καλύπτονται από το παρόν σύστημα, ιδίως στο πλαίσιο των συστημάτων αλιευτικής προσπάθειας και των ευαίσθητων από βιολογική άποψη αλιευτικών ζωνών. Οι μεγάλες προσπάθειες που καταβλήθηκαν τα τελευταία έτη για την επίτευξη βιώσιμης εκμετάλλευσης και μακροπρόθεσμης διαχείρισης των αποθεμάτων χρειάζεται να συνοδευτούν από ένα εκτεταμένο και αποτελεσματικό σύστημα ελέγχου, για να αποφέρουν καρπούς οι προσπάθειες αυτές.

---

[3] Ειδική έκθεση αριθ. 7/2007.

1.1.3. Πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα

Τα όρια του συστήματος ελέγχου συρρικνώνονται περαιτέρω από το γενικό πλαίσιο της συνεχιζόμενης πλεονάζουσας αλιευτικής ικανότητας των κοινοτικών αλιευτικών στόλων. Αυτό το διαρθρωτικό πρόβλημα είναι η αιτία της έλλειψης κερδοφορίας των αλιευτικών στόλων και δημιουργεί κίνητρα για παραβίαση των κανόνων της ΚΑΠ. Για μεγάλο αριθμό σκαφών, η μόνη δυνατότητα επικερδούς δραστηριότητας συνίσταται στην υπέρβαση των ποσοστώσεών τους και άρα στην υπεραλίευση. Αυτό οδηγεί σε ένα φαύλο κύκλο, στον οποίο τα αλιευτικά σκάφη υπερεκμεταλλεύονται τα ιχθυαποθέματα για την οικονομική τους επιβίωση και αντιμετωπίζουν αυξημένη οικονομική πίεση να εντείνουν την υπεραλίευση τα επόμενα έτη, ενώ οι νόμιμες αλιευτικές δυνατότητες και οι χορηγούμενες ποσοστώσεις, εξαιτίας αυτής ακριβώς της υπερεκμετάλλευσης, μειώνονται περαιτέρω. Η κατάσταση αυτή, εκτός του ότι ενέχει σοβαρές οικολογικές συνέπειες για το περιβάλλον, οδηγεί σε χαμηλότερες τιμές για τα νόμιμα αλιεύματα, βλάπτοντας με τον τρόπο αυτό τους αλιείς που αλιεύουν νομίμως βραχυπρόθεσμα και μειώνοντας τον εφοδιασμό της αγοράς μακροπρόθεσμα.

1.2. Παράγοντες που οδηγούν στη μη συμμόρφωση

Έχουν προσδιορισθεί ορισμένοι παράγοντες που οδηγούν στην υφιστάμενη νοοτροπία μη συμμόρφωσης προς τους κανόνες της ΚΑΠ, οι οποίες στο σύνολό τους συμβάλλουν στην αποτυχία του συστήματος ελέγχου.

Εκτός από την πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα του στόλου, η μη συμμόρφωση του τομέα της αλιείας είναι κυρίως απόρροια του γεγονότος ότι ο κίνδυνος εντοπισμού των παραβάσεων είναι μάλλον ισχνός, λόγω των σοβαρών αδυναμιών των εθνικών συστημάτων ελέγχου. Επιπλέον, η συχνότητα και η ένταση των ελέγχων και επιθεωρήσεων διαφέρουν σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών, οι δε αλιείς αντιμετωπίζουν διαφορετικές διαδικασίες και πρακτικές. Αυτό δημιουργεί αβεβαιότητα και υπονομεύει την αξιοπιστία των εκθέσεων επιθεώρησης, δυσχεραίνοντας ως εκ τούτου τη συστηματική παρακολούθηση των παραβάσεων στις δικαστικές και διοικητικές διαδικασίες. Επιπροσθέτως, ακόμη και όταν εντοπίζεται μια παράβαση, δεν υπάρχει καμία εγγύηση ότι θα επιβληθούν οι κατάλληλες κυρώσεις, δεδομένου ότι το ισχύον σύστημα κυρώσεων είναι ακατάλληλο και χωρίς επαρκή αποτρεπτική δύναμη.

Ένα δεύτερο κίνητρο για μη συμμόρφωση είναι το ίδιο το νομικό πλαίσιο για την πολιτική ελέγχου και οι αντίστοιχοι ρόλοι της Επιτροπής και των κρατών μελών. Το νομικό πλαίσιο έχει τροποποιηθεί επανειλημμένα τα τελευταία έτη και έχει πλέον καταστεί υπερβολικά περίπλοκο και διεσπαρμένο σε διάφορους κανονισμούς. Ο περίπλοκος χαρακτήρας του και η ασυνέπειά του προκαλούν ασάφεια και έλλειψη ασφάλειας δικαίου, με συνέπεια να είναι δύσκολο για τα κράτη μέλη ή τον αλιευτικό κλάδο να το αποδεχθούν και να τηρήσουν τους κανόνες.

Τρίτον, το παρόν σύστημα ελέγχου προβλέπει μόνο περιορισμένους και αναποτελεσματικούς ελεγκτικούς μηχανισμούς από την πλευρά της Επιτροπής. Η Κοινή Αλιευτική Πολιτική αποτελεί τομέα αποκλειστικής αρμοδιότητας της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η οποία θεσπίζει το νομικό πλαίσιο. Τα κράτη μέλη υποχρεούνται να εξασφαλίζουν ότι οι αλιείς, οι μεταποιητές και οι πωλητές συμμορφώνονται με το εν λόγω νομικό πλαίσιο. Επομένως, η πρωταρχική ευθύνη των κρατών μελών είναι να εξασφαλίζουν τον ουσιαστικό έλεγχο και την επιθεώρηση, καθώς και την τήρηση των κανόνων της ΚΑΠ. Καθήκον της Επιτροπής, ως θεματοφύλακα της συνθήκης, είναι να εξασφαλίζει ότι τα κράτη μέλη εκπληρώνουν τις

υποχρεώσεις τους. Για το σκοπό αυτό, επιβλέπει την εφαρμογή της ΚΑΠ από τα κράτη μέλη. Ωστόσο, τα μέσα που διαθέτει η Επιτροπή για να εξασφαλίζει την τήρηση των υποχρεώσεων των κρατών μελών έχουν εφαρμογή κυρίως όταν υπάρχει παράβαση του κοινοτικού δικαίου. Επιπλέον, οι εν λόγω διαδικασίες που προβλέπονται για την παράλειψη εκπλήρωσης μιας υποχρέωσης είναι μακροχρόνιες, δυσκίνητες και μόνο κατ' εξαίρεση αποτελεσματικές.

2. ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ

Οι ποικίλες αποτυχίες του παρόντος συστήματος ελέγχου έχουν ένα κόστος. Η ευρεία μη συμμόρφωση και οι επανειλημμένες παραβάσεις των κανόνων της ΚΑΠ έχουν πολλαπλές επιζήμιες επιπτώσεις, από την άποψη τόσο των σοβαρών περιβαλλοντικών βλαβών της θαλάσσιας βιοποικιλότητας και των θαλάσσιων οικοσυστημάτων, όσο και των σημαντικών οικονομικών και κοινωνικών συνεπειών για τον κοινοτικό αλιευτικό κλάδο, συμπεριλαμβανομένου του τομέα μεταποίησης και εμπορίας.

Δεδομένου ότι η αφθονία των ιχθυαποθεμάτων κατά βάση αντανακλά την ύπαρξη υγιούς περιβάλλοντος, η συνέχιση της τρέχουσας κατάστασης δεν θα επέτρεπε την πλήρη αναπλήρωση των αποθεμάτων. Αντίθετα, υπό τις παρούσες συνθήκες η αλίευση καθ' υπέρβαση των όσων έχουν νομίμως αποφασιστεί ή των όσων μπορούν να υποστούν τα αποθέματα, ενδέχεται να παραμείνει κοινό χαρακτηριστικό της κοινής αλιευτικής πολιτικής. Η αυξημένη πίεση για αλιεία πέραν των νομίμων ορίων θα έχει ως συνέπεια ιδιαίτερα βαρύ τίμημα για το οικοσύστημα, καθώς τα ΤΑΣ υπολογίζονται με τρόπο που να επιτρέπουν την απόληψη ποσοτήτων, οι οποίες δεν απειλούν την κατάσταση του συγκεκριμένου αποθέματος. Πρόσθετες απολήψεις μέσω παράνομης αλιείας υπονομεύουν την ικανότητα αυτή και μπορεί ακόμη να έχουν συνέπειες και για άλλα είδη τα οποία συνδέονται με το απόθεμα που αποτελεί τον στόχο των δραστηριοτήτων ΠΛΑ και να επηρεάσουν το οικοσύστημα σε ακόμη μεγαλύτερο βαθμό.

Εάν η παρούσα κατάσταση συνεχιστεί, τα επίπεδα των συνολικών αλιευμάτων θα είναι ακόμη χαμηλότερα και τα μεμονωμένα αλιεύματα θα έχουν λιγότερη αξία απ' ό,τι θα είχαν στην περίπτωση που η αλιεία ενός αποθέματος γινόταν εντός βιώσιμων ορίων. Εκτός από την απώλεια δυνητικών εισοδημάτων θα αυξανόταν και το κόστος, καθώς θα ήταν απαραίτητη μεγαλύτερη αλιευτική προσπάθεια για την εξασφάλιση ικανοποιητικού εισοδήματος. Συνεπεία της μείωσης των ημερομισθίων και της χαμηλής απόδοσης κεφαλαίου, περισσότεροι αλιείς θα ήταν αναγκασμένοι να αποχωρήσουν από τον κλάδο, με επακόλουθο την αύξηση της ανεργίας στις παράκτιες περιοχές, που συχνά διαθέτουν λιγότερες ευκαιρίες απασχόλησης σε σχέση με άλλες περιοχές.

Στο πλαίσιο αυτό, μπορούν να προβληθούν ισχυρά επιχειρήματα για επείγουσα και εκτεταμένη μεταρρύθμιση του συστήματος ελέγχου της ΚΑΠ.

3. ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΣΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΕΛΕΓΧΟΥ: Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΚΑΠ

Ο γενικός στόχος της προτεινόμενης μεταρρύθμισης είναι η κατάρτιση μιας ευρείας, ολοκληρωμένης και ενιαίας πολιτικής για τον έλεγχο των αλιευτικών δραστηριοτήτων στα κοινοτικά ύδατα, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ουσιαστική εφαρμογή της ΚΑΠ. Συνολικά, η νέα προσέγγιση στα θέματα ελέγχου πρέπει να βασίζεται στην απλούστευση, στην τυποποίηση, στην αύξηση της οικονομικής αποδοτικότητας και στη μείωση του διοικητικού

φόρτου. Η παρούσα πρόταση εντάσσεται στο κυλιόμενο πρόγραμμα απλούστευσης της Επιτροπής στο πλαίσιο της «Στρατηγικής για την απλούστευση του ρυθμιστικού περιβάλλοντος»[4], καθώς θα οδηγήσει στη συγκέντρωση σε ένα νομοθέτημα των ελεγκτικών διατάξεων που είναι σήμερα διάσπαρτες σε μεγάλο αριθμό επικαλυπτομένων και περίπλοκων νομικών κειμένων. Αυτό θα συμβάλει στον εξορθολογισμό του συστήματος ελέγχου.

3.1. Μια νέα, κοινή προσέγγιση στα θέματα ελέγχου και επιθεώρησης

Η πρόταση καθορίζει τη γενική ιδέα της διενέργειας επιθεωρήσεων για όλα τα αλιεύματα σε όλα τα στάδια της αλυσίδας – εν πλω, στο λιμένα, κατά τη διάρκεια της μεταφοράς και κατά την εμπορία - και εισάγει εναρμονισμένες διαδικασίες επιθεώρησης με στόχο να εξασφαλιστεί η ομοιομορφία κατά την εφαρμογή του νέου συστήματος ελέγχου. Στο πλαίσιο αυτό, η πρώτη βασική ώθηση θα δοθεί με την καθιέρωση προσέγγισης που θα βασίζεται στη συστηματική ανάλυση επικινδυνότητας και την καθιέρωση ενός ευρέος συστήματος ιχνηλασιμότητας ως βάσης για τον έλεγχο της αλιείας. Η νέα προσέγγιση θα αξιοποιεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τις σύγχρονες τεχνολογίες. Ειδικότερα, τα δεδομένα θα πρέπει να συλλέγονται αυτόματα στο μέτρο του δυνατού και να αποτελούν αντικείμενο εκτεταμένων και συστηματικών διασταυρούμενων ελέγχων με σκοπό τον προσδιορισμό περιοχών όπου υπάρχει ιδιαίτερα υψηλός κίνδυνος παρατυπιών. Κατ' αυτόν τον τρόπο, οι ελεγκτικοί πόροι θα συγκεντρώνονται αποτελεσματικά στις περιοχές υψηλού κινδύνου. Επιπλέον, η χρήση σύγχρονων τεχνολογιών θα ανακουφίσει τον διοικητικό φόρτο τόσο των αλιέων όσο και των αρχών, ιδίως όσον αφορά τη διαχείριση των ποσοστώσεων, ενώ ταυτόχρονα θα παρέχει γενική εικόνα της κατάστασης των αλιευτικών δραστηριοτήτων σχεδόν σε πραγματικό χρόνο και με αποδοτικό από άποψη χρόνου και χρήματος τρόπο. Για το σκοπό αυτό, η πρόταση επεκτείνει τη χρήση του Συστήματος Παρακολούθησης Σκαφών (VMS - ΣΠΣ), του Συστήματος Αυτόματης Αναγνώρισης (AIS), του Συστήματος Ηλεκτρονικής Αναφοράς (ERS), του Συστήματος Εντοπισμού Σκαφών (VDS) και άλλων νέων τεχνολογιών.

Για να καλυφθούν οι νέες ανάγκες όσον αφορά τον έλεγχο συγκεκριμένων τύπων αλιείας, θα θεσπιστούν ειδικά μέτρα ελέγχου που θα εφαρμόζονται στα πολυετή σχέδια, στις προστατευόμενες θαλάσσιες περιοχές και στις απορρίψεις, ενώ θα δημιουργηθεί μόνιμος μηχανισμός απαγορεύσεων αλιείας σε πραγματικό χρόνο υπό την ευθύνη των κρατών μελών. Επειδή ο περιορισμός της αλιευτικής προσπάθειας ως συμπληρωματικό διαχειριστικό εργαλείο αποκτά ολοένα μεγαλύτερη σημασία, η παρακολούθηση της ισχύος μηχανής, π.χ. μέσω πιστοποίησης, θα αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της πρότασης. Τέλος, επειδή η ερασιτεχνική αλιεία ασκεί αυξανόμενη επιρροή στα ιχθυαποθέματα και στο θαλάσσιο περιβάλλον, η πρόταση προβλέπει μέτρα ελέγχου για τη δραστηριότητα αυτή, όπως είναι η καταγραφή των αλιευμάτων.

Δράσεις που προτείνει η Επιτροπή:

Συστηματική ανάλυση επικινδυνότητας ως βάση για τον έλεγχο της αλιείας·

Στρατηγικός προγραμματισμός, τακτική στόχευση και στρατηγική δειγματοληψίας·

Χρήση σύγχρονων τεχνολογιών και ευρέων συστημάτων επικύρωσης δεδομένων·

Τυποποιημένες και συντονισμένες δραστηριότητες και διαδικασίες επιθεώρησης εν πλω και στην ξηρά (συμπεριλαμβανομένης της μεταφοράς και της εμπορίας)·

Εισαγωγή ενός ευρέος συστήματος ιχνηλασιμότητας·

[4] COM(2005) 535.

Ειδικά μέτρα ελέγχου για τα πολυετή σχέδια, τις απορρίψεις, τις προστατευόμενες θαλάσσιες περιοχές και τις απαγορεύσεις αλιείας σε πραγματικό χρόνο·
Μέτρα για τον έλεγχο της ερασιτεχνικής αλιείας.

3.2. Πορεία προς μια νοοτροπία συμμόρφωσης

Σημαντικός ακρογωνιαίος λίθος του προτεινόμενου κανονισμού θα είναι επίσης να επηρεαστεί η συμπεριφορά όλων των ενεχόμενων στον πλήρη κύκλο των αλιευτικών δραστηριοτήτων φορέων (αλίευσης, μεταποίησης, διανομής και εμπορίας). Η τήρηση των πολιτικών και των κανονισμών της ΚΑΠ ιδανικά θα πρέπει να επιτευχθεί όχι μόνον μέσω δραστηριοτήτων παρακολούθησης και ελέγχου, αλλά και μέσω μιας γενικής νοοτροπίας συμμόρφωσης, ώστε όλα τα μέρη του κλάδου να κατανοήσουν και να αποδεχθούν ότι η τήρηση των εφαρμοστέων κανόνων είναι προς το δικό τους μακροπρόθεσμο συμφέρον.

Η Επιτροπή επιθυμεί να συγκεντρώσει τα μέτρα ελέγχου της ΚΑΠ, τα οποία σήμερα είναι διάσπαρτα σε πολλά διαφορετικά κείμενα, με στόχο την απλούστευση και τον εξορθολογισμό του νομοθετικού πλαισίου. Αυτό θα γίνει με τον καθορισμό των αρχών στην πρόταση, ενώ τα πιο τεχνικά και λεπτομερή θέματα θα ρυθμιστούν με κανονισμούς εφαρμογής. Έτσι θα βελτιωθεί σημαντικά το νομικό πλαίσιο με αποτέλεσμα περισσότερη σαφήνεια και αξιοπιστία των κανόνων της ΚΑΠ.

Επιπλέον, πρέπει να θεσπίσουμε ένα καθεστώς εναρμονισμένων και αναλογικών διοικητικών κυρώσεων, εάν επιθυμούμε σοβαρά να εξασφαλίσουμε την ισότιμη και αποτελεσματική εφαρμογή των κανόνων της ΚΑΠ. Στο πλαίσιο αυτό, η θεμελιώδης αρχή πρέπει να είναι ότι η κύρωση πρέπει να αφαιρεί κάθε οικονομικό όφελος που μπορεί να προκύψει από την παράβαση και να αποτελεί επαρκές αποτρεπτικό μέσο για τον ενδεχόμενο παραβάτη. Από την άποψη αυτή, η πρόταση κατά πρώτον ορίζει σοβαρές παραβάσεις, επιπλέον εκείνων που έχουν ήδη ορισθεί στην πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου περί δημιουργίας κοινοτικού συστήματος πρόληψης, αποτροπής και εξάλειψης της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας[5]. Στη συνέχεια καθορίζει το ελάχιστο και μέγιστο ύψος των προστίμων που επιβάλλονται σε φυσικά και νομικά πρόσωπα. Περαιτέρω, η πρόταση δημιουργεί ένα σύστημα επιβολής ποινών με σώρευση μορίων για τις παραβάσεις που διαπράττονται από τον κάτοχο άδειας αλιείας, συγκρίσιμο με παρόμοια συστήματα που ισχύουν σε πολλές χώρες για τις τροχαίες παραβάσεις. Σε περίπτωση επανειλημμένων παραβιάσεων των κανόνων της ΚΑΠ ο μηχανισμός αυτός θα οδηγεί στην αναστολή ή, σε ιδιαίτερα σοβαρές περιπτώσεις και λαμβανομένης υπόψη της αρχής της αναλογικότητας, στην ανάκληση της άδειας αλιείας.

Προβλέπεται συνεργασία μεταξύ κρατών μελών τόσο σε επιχειρησιακό όσο και σε διοικητικό επίπεδο με στόχο τη βελτίωση των μέτρων ελέγχου και των διαδικασιών σε περίπτωση παράβασης. Η μεταρρύθμιση επεκτείνει τις δυνατότητες των κρατών μελών να επιθεωρούν τα σκάφη των υπολοίπων σε όλα τα κοινοτικά ύδατα. Η Επιτροπή προτείνει τη συστηματική ανταλλαγή πληροφοριών για πιθανές παραβάσεις είτε κατόπιν αιτήσεως είτε αυθόρμητα.

Όσον αφορά τα τεχνικά θέματα, η πρόταση ακολουθεί μια σύγχρονη προσέγγιση ως προς τη μεταβίβαση δεδομένων και την ανταλλαγή πληροφοριών, τόσο μεταξύ των κρατών μελών όσο και με την Επιτροπή ή με την ΚΥΕΑ. Προβλέπεται ότι μελλοντικά κάθε κράτος μέλος θα αποθηκεύει όλες τις σημαντικές πληροφορίες και τα δεδομένα ελέγχων σε εθνικό δικτυακό τόπο και, ανάλογα με τη φύση των πληροφοριών, η αποθήκευσή τους θα γίνεται είτε σε δημόσιο είτε σε ασφαλισμένο τμήμα του δικτυακού τόπου, στο οποίο η Επιτροπή, η ΚΥΕΑ

---

[5] COM(2007) 602.

και τα λοιπά κράτη μέλη θα έχουν πρόσβαση εξ αποστάσεως. Αυτό θα διευκολύνει και θα επιταχύνει σημαντικά την πρόσβαση στα δεδομένα για όλους τους υπαλλήλους που συμμετέχουν στο σύστημα ελέγχου, με παράλληλη τήρηση όλων των υφιστάμενων υποχρεώσεων για εμπιστευτικότητα και προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Για να διευρυνθεί η συνεργασία, είναι επίσης αναγκαίο να τροποποιηθεί η αποστολή της ΚΥΕΑ, η οποία άρχισε να λειτουργεί το 2007 και μέχρι στιγμής δεν διαθέτει πραγματικές εξουσίες σε σχέση με τον έλεγχο και την επιβολή της τήρησης των κανόνων της ΚΑΠ. Η μελλοντική αποστολή της, επομένως, θα καλύπτει ελέγχους και επιθεωρήσεις των εθνικών συστημάτων ελέγχου και τα καθήκοντα της θα περιλαμβάνουν την οργάνωση της επιχειρησιακής συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών που θα καλύπτει τον έλεγχο και τις επιθεωρήσεις σε όλα τα στάδια της αλυσίδας μέχρι τον έμπορο λιανικής. Επιπλέον, η ΚΥΕΑ θα μπορεί να παρέχει βοήθεια στα κράτη μέλη για τη βελτίωση των οικείων συστημάτων ελέγχου. Προς τούτο, θα μπορεί να διενεργεί αναλύσεις επικινδυνότητας και επαληθεύσεις των δεδομένων ελέγχου. Η ΚΥΕΑ θα έχει τη δυνατότητα σύστασης μονάδας έκτακτης ανάγκης σε περίπτωση διαπίστωσης σοβαρού κινδύνου για την ΚΑΠ, ο οποίος διαφορετικά δεν θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί ικανοποιητικά. Θα διαδραματίσει επίσης πρωτεύοντα ρόλο στην ανάπτυξη ενός ολοκληρωμένου κοινοτικού δικτύου θαλάσσιας παρακολούθησης, θέτοντας τα δεδομένα που κατέχει στη διάθεση των άλλων οργάνων και οργανισμών της Κοινότητας.

Δράσεις που προτείνει η Επιτροπή:

Απλούστευση και εξορθολογισμός του νομικού πλαισίου·

Καθιέρωση αποτρεπτικών και εναρμονισμένων κυρώσεων (συμπεριλαμβανομένης της θέσπισης ενός συστήματος επιβολής ποινών με σώρευση μορίων)·

Βελτίωση της συνεργασίας των κρατών μελών μεταξύ τους και με την Επιτροπή·

Αναθεώρηση της αποστολής της Κοινοτικής Υπηρεσίας Ελέγχου της Αλιείας (ΚΥΕΑ).

3.3. Αποτελεσματική εφαρμογή των κανόνων της ΚΑΠ

Η μεταρρύθμιση αποσκοπεί επίσης στον σαφή προσδιορισμό των ρόλων και αρμοδιοτήτων των κρατών μελών, της Επιτροπής και της ΚΥΕΑ. Αυτό είναι σημαντικό για να εξορθολογιστούν οι διαδικασίες, να αποφευχθεί η υποκατάσταση και να εξασφαλιστεί ότι η Επιτροπή ασχολείται με την κύρια δραστηριότητά της, δηλαδή τον έλεγχο και την επαλήθευση της εφαρμογής των κανόνων της ΚΑΠ από τα κράτη μέλη, χωρίς να λαμβάνει πλέον αποφάσεις «μικροδιαχείρισης». Επιπλέον, πρέπει να ενισχυθεί η ικανότητα της Επιτροπής να εξασφαλίζει την τήρηση του κοινοτικού δικαίου από τα κράτη μέλη. Για το λόγο αυτό, η Επιτροπή πρέπει να μπορεί να παρεμβαίνει αποτελεσματικά και σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας σε περιπτώσεις όπου ελλείψεις σε ορισμένα κράτη μέλη απειλούν την ομοιόμορφη εφαρμογή των κανόνων της ΚΑΠ.

Οι επιθεωρητές της Επιτροπής θα έχουν τις ίδιες εξουσίες με τους εθνικούς επιθεωρητές. Εκτός από τις προγραμματισμένες επιθεωρήσεις, θα μπορούν να διενεργούν επιθεωρήσεις με δική τους πρωτοβουλία χωρίς προειδοποίηση. Ειδικότερα, εφόσον υπάρχουν λόγοι να πιστεύεται ότι διαπράττονται παρατυπίες στην εφαρμογή των κανόνων της ΚΑΠ, υπάρχει η πρόθεση να μπορεί η Επιτροπή να διεξάγει ανεξάρτητες επιθεωρήσεις και ελέγχους των ελεγκτικών συστημάτων των κρατών μελών.

Στις περιπτώσεις που διαπιστώνονται προβλήματα, θα δίνεται η δυνατότητα στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να αποκαθιστά τις ελλείψεις και να αίρει τις παρατυπίες. Για το σκοπό αυτό, μπορεί να καταρτίζεται από την Επιτροπή σε συνεργασία με το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ένα ειδικό σχέδιο δράσης, το οποίο θα προσδιορίζει τα αναγκαία μέτρα για τη διόρθωση της κατάστασης.

Εάν υπάρχουν ισχυρές ενδείξεις ότι ένα κράτος μέλος δεν λαμβάνει τα εφαρμοστέα μέτρα μετά την εξάντληση των αλιευτικών δυνατοτήτων με αποτέλεσμα σοβαρή απειλή για τη διατήρηση των πόρων, η Επιτροπή θα είναι σε θέση να απαγορεύει τον συγκεκριμένο τύπο αλιείας με δική της πρωτοβουλία, μετά από διαβούλευση με το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

Τέλος, με τη μεταρρύθμιση θα θεσπιστούν αποτελεσματικά μέτρα, τα οποία θα δίνουν στην Επιτροπή τη δυνατότητα να εξασφαλίζει την τήρηση των υποχρεώσεων των κρατών μελών στο πλαίσιο της ΚΑΠ. Σε περίπτωση κακής διαχείρισης θα υπάρχει δυνατότητα επιβολής οικονομικών μέτρων, όπως αναστολή της συνδρομής από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας ή της κοινοτικής συνεισφοράς στις ελεγκτικές δαπάνες των κρατών μελών. Επιπλέον, εάν ένα κράτος μέλος έχει αλιεύσει καθ' υπέρβαση της ποσόστωσής του, η Επιτροπή πρέπει να έχει την αρμοδιότητα να αφαιρεί τις καθ' υπέρβαση αλιευθείσες ποσότητες από την ετήσια ποσόστωση των επόμενων ετών, εφαρμόζοντας ένα αποτρεπτικό συντελεστή ποινής, ή να απορρίπτει τις αιτήσεις μεταβίβασης ή ανταλλαγής ποσοστώσεων. Το παρόν κεφάλαιο ολοκληρώνεται με μια δέσμη μέτρων έκτακτης ανάγκης, για τις περιπτώσεις όπου υπάρχουν σοβαρές απειλές για τη διατήρηση των πόρων, όπως π.χ. αναστολή των αλιευτικών δραστηριοτήτων ή απαγόρευση εκφόρτωσης ή διάθεσης στην αγορά ιχθύων και προϊόντων αλιείας.

Δράσεις που προτείνει η Επιτροπή:

Επανακαθορισμός και ενίσχυση των εξουσιών της Επιτροπής και των επιθεωρητών της Επιτροπής·

Σχέδια δράσης για τη βελτίωση της εφαρμογής της ΚΑΠ από την πλευρά των υστερούντων κρατών μελών·

Επέκταση των δυνατοτήτων απαγόρευσης ενός τύπου αλιείας από την Επιτροπή·

Δυνατότητα λήψης οικονομικών μέτρων κατά των κρατών μελών σε περίπτωση ανεπαρκούς διαχείρισης·

Μεγαλύτερη ευελιξία για την Επιτροπή ώστε να προβαίνει στην μείωση των ποσοστώσεων και στην απόρριψη αιτήσεων μεταβίβασης και ανταλλαγής ποσοστώσεων σε περίπτωση ανεπαρκούς διαχείρισης·

Δέσμη μέτρων έκτακτης ανάγκης.

4. ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ

Κατά την προετοιμασία της πρότασης πραγματοποιήθηκε ευρεία και ποικίλη διαβούλευση με τα κράτη μέλη και τους ενδιαφερόμενους φορείς, για να γίνουν γνωστές οι απόψεις τους σχετικά με την αναγκαιότητα της μεταρρύθμισης. Το θέμα συζητήθηκε σε συνάντηση με τους Γενικούς Διευθυντές Αλιείας των κρατών μελών στις 15 Ιανουαρίου 2008 και σε ανεπίσημη συνάντηση με τους Υπουργούς Αλιείας στις 18 Φεβρουαρίου 2008. Τα κράτη μέλη υποστήριξαν ευρέως την ανάλυση της Επιτροπής σχετικά με την παρούσα κατάσταση και την αναγκαιότητα θεμελιώδους αλλαγής. Εκπρόσωποι των Περιφερειακών Γνωμοδοτικών

Συμβουλίων (ΠΓΣ) και της Συμβουλευτικής Επιτροπής Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας (ΣΕΑΥ) διετύπωσαν τις απόψεις τους σε ημερήσιο σεμινάριο στις 10 Απριλίου 2008. Επιπλέον, πραγματοποιήθηκαν διάφορες συναντήσεις με εμπειρογνώμονες των κρατών μελών στον τομέα ελέγχου της αλιείας τον Φεβρουάριο, τον Απρίλιο και τον Μάιο του 2008.

Δημόσια διαβούλευση μέσω του Διαδικτύου πραγματοποιήθηκε από τον Φεβρουάριο έως τον Μάιο 2008, με σκοπό να συμμετάσχει το κοινό και να δοθεί η δυνατότητα σε όλους τους ενδιαφερομένους να συμβάλουν στη συζήτηση, ιδίως ως προς την εκτίμηση των επιπτώσεων της μεταρρύθμισης σε επιχειρήσεις και διοικητικές υπηρεσίες. Έγιναν 25 παρεμβάσεις από ευρύ φάσμα ενδιαφερόμενων φορέων, στους οποίους συμπεριλαμβάνονται μεταξύ άλλων ενώσεις του βιομηχανικού τομέα, αλιείς, παραγωγοί, ασχολούμενοι με την τεχνολογία ελέγχου της αλιείας, μη κυβερνητικές οργανώσεις (ΜΚΟ) και ιδιώτες. Η πρωτοβουλία της Επιτροπής και οι κύριοι στόχοι της υιοθετήθηκαν στην πλειονότητά τους από τους συμμετέχοντες και πολλοί υπέβαλαν πολύτιμες και καινοτόμες προτάσεις. Όλοι συμφώνησαν στην αναγκαιότητα μεταρρύθμισης του συστήματος ελέγχου, επιβεβαιώνοντας ότι οι στόχοι που είχαν καθοριστεί από την Επιτροπή στο έγγραφο διαβούλευσης καλύπτουν τα κύρια σημεία ενδιαφέροντος στη συνολική αξιολόγηση της μεταρρύθμισης.

5. ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

Η προτεινόμενη μεταρρύθμιση θα δημιουργήσει ένα πραγματικά σφαιρικό και ολοκληρωμένο σύστημα ελέγχου της ΚΑΠ, το οποίο θα περικλείει όλα τα ζητήματα ελέγχου, «από το δίχτυ έως το πιάτο». Δεν θα έχει ως αποτέλεσμα μόνο περισσότερο τυποποιημένες εθνικές διαδικασίες ελέγχου και βελτίωση της ελεγκτικής ικανότητας και της διαχείρισης των αλιευτικών πόρων, αλλά θα επιφέρει ακόμη ορισμένες αναγκαίες διαρθρωτικές προσαρμογές των κοινοτικών αλιευτικών στόλων, ώστε αυτοί να ευθυγραμμιστούν με τις μακροπρόθεσμες νόμιμες αλιευτικές δυνατότητες. Αυτό θα ευνοήσει τη δημιουργία ισότιμων όρων ανταγωνισμού στην Ε.Ε., που αποτελεί επίμονο αίτημα τόσο των κρατών μελών όσο και του αλιευτικού κλάδου. Επειδή το μελλοντικό σύστημα ελέγχου θα συμβάλει στη διασφάλιση της αλίευσης μόνο νόμιμων αλιευμάτων, η έλλειψη διαθέσιμων ποσοστώσεων θα επιφέρει συγκέντρωση του στόλου από τις δυνάμεις της αγοράς, έως ότου φθάσει σε επίπεδο που θα επιτρέπει σε όλα τα απομένοντα σκάφη να αποκτούν εισόδημα με βάση τις νόμιμες αλιευτικές δυνατότητες. Ο φαύλος κύκλος των αλιευτικών σκαφών που είναι αναγκασμένα να αλιεύουν υπερβολικά για την οικονομική τους επιβίωση, όπως προαναφέρθηκε, θα διακοπεί. Μακροπρόθεσμα η προσαρμογή του αλιευτικού στόλου θα επιφέρει επίσης μείωση του κόστους ελέγχου και εποπτείας, καθώς η πιθανότητα παραβάσεων θα είναι μικρότερη όταν ο αλιευτικός στόλος θα είναι ικανός να παράγει επαρκές εισόδημα με βάση τα νόμιμα αλιεύματα.

Επιπλέον το νέο σύστημα ελέγχου θα μειώσει σημαντικά τον διοικητικό φόρτο τόσο του κλάδου όσο και της δημόσιας διοίκησης, καθώς θα μειωθούν οι αναφορές που θα υποχρεούνται να υποβάλλουν ο κλάδος και οι ελεγκτικές αρχές. Επίσης, θα απλουστεύσει και θα βελτιώσει τη διαχείριση δεδομένων από τα κράτη μέλη, καθόσον στο μέλλον θα γίνεται κυρίως με ηλεκτρονικά συστήματα.

Η αλιεία με χαμηλότερους ρυθμούς εντός των ορίων των καθοριζομένων ΤΑΣ θα αποφέρει σημαντικά περιβαλλοντικά οφέλη από την άποψη της καταπόνησης των ιχθυαποθεμάτων. Η αύξηση του μεγέθους των πληθυσμών ιχθύων, καθώς αυτοί θα ανακάμπτουν, θα οδηγήσει σε αύξηση της ηλικιακής κατανομής των ιχθύων, τόσο στο πλαίσιο του πληθυσμού όσο και στα αλιεύματα. Καθώς η Επιτροπή θα είναι σε θέση να αντιδρά ταχύτερα και καλύτερα για την

αντιμετώπιση των αδυναμιών, ιδίως όσον αφορά την υπέρβαση των αλιευτικών ποσοστώσεων, θα υπάρχουν λιγότερες πιθανότητες να πληγεί το περιβάλλον από ανεύθυνη αλιευτική συμπεριφορά. Επιπλέον, ως δευτερεύον αποτέλεσμα της μεταρρύθμισης, η επιστήμη θα λαμβάνει πιο αξιόπιστα δεδομένα σε πολύ συντομότερο χρονικό διάστημα, γεγονός που θα επιτρέψει την έκδοση καλύτερων επιστημονικών γνωμοδοτήσεων, οι οποίες θα οδηγούν σε καλύτερες και ταχύτερες διαχειριστικές αποφάσεις. Καθώς αυτό θα οδηγήσει σε αύξηση της βιομάζας και επομένως σε περισσότερες και καλύτερες αλιευτικές δυνατότητες μεσοπρόθεσμα, αναμένεται να υπάρξουν περιβαλλοντικές και οικονομικές βελτιώσεις ως αποτέλεσμα του νέου και ευρέος συστήματος ελέγχου. Τα συνολικά οφέλη είναι επίσης πιθανόν να έχουν ισχυρή επίδραση στην αύξηση της απασχόλησης, ιδίως στη μεταποίηση και στους βοηθητικούς υποτομείς. Αυτό θα συμβάλει στην αποκατάσταση της εμπιστοσύνης των ενδιαφερομένων και του ευρύτερου κοινού στην ΚΑΠ.

6. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Η επίμονη υπεραλίευση και η μη τήρηση των κανόνων της ΚΑΠ τις τελευταίες δεκαετίες έχουν οδηγήσει σε μια δραματική κατάσταση που χαρακτηρίζεται από την εξάντληση των αποθεμάτων και από την κακή οικονομική επίδοση του τομέα. Τα τρέχοντα προβλήματα που προκύπτουν από τη μη συμμόρφωση, οι βλάβες που έχει προκαλέσει στα ιχθυαποθέματα και η έλλειψη οικονομικής και κοινωνικής σταθερότητας έχουν αναγνωρισθεί τόσο από τα κράτη μέλη όσο και από τον ίδιο τον αλιευτικό κλάδο, με συνέπεια να υποστηρίζουν ευρέως τη μεταρρύθμιση του παρόντος συστήματος. Παρότι η μεταρρύθμιση αυτή θα απαιτήσει ορισμένες διαρθρωτικές προσαρμογές κατά τα πρώτα έτη της εφαρμογής της, μακροπρόθεσμα θα οδηγήσει σε πιο αποδοτικές και αποτελεσματικές αλιευτικές διαρθρώσεις. Η βελτίωση της σαφήνειας και της συνέπειας του συστήματος ελέγχου, καθώς και ο σαφής καθορισμός των ρόλων των διαφόρων εμπλεκομένων μερών θα προσφέρει μεγαλύτερη διαφάνεια. Επομένως, θα οδηγήσει σε ευρεία υποστήριξη και μεγαλύτερη εμπιστοσύνη μεταξύ του αλιευτικού κλάδου και των καταναλωτών, η οποία είναι απαραίτητη για την επιτυχία της ΚΑΠ. Η βελτίωση της εμπιστοσύνης του κοινού στην ΚΑΠ θα επηρεάσει με τη σειρά της τη συμπεριφορά και την εμπιστοσύνη των καταναλωτών, καθόσον θα είναι πεπεισμένοι ότι αγοράζουν βιώσιμα προϊόντα.

Εν κατακλείδι, είναι ουσιαστικά τα οφέλη σε όλα τα επίπεδα, τόσο για το περιβάλλον όσο και για όλους τους ενδιαφερόμενους, τα οποία μπορούν να αντληθούν από ένα ευρύ και συνεκτικό σύστημα ελέγχου και επιθεώρησης. Το σύστημα αυτό θα εξασφαλίζει ισότιμους όρους ανταγωνισμού σε ολόκληρη την Κοινότητα. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή καλεί το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εγκρίνουν την προτεινόμενη μεταρρύθμιση που περιγράφεται στην παρούσα ανακοίνωση. Καλεί επίσης όλα τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα και τα ενδιαφερόμενα μέρη να συνεργαστούν μαζί της για την αντιμετώπιση της πρόκλησης αυτής.